31990L0415

DIREKTIVA SVETA
z dne 27. julija 1990
o spremembi Priloge II k Direktivi 86/280/EGS o mejnih vrednostih in ciljih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS

(90/415/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe;

ob upoštevanju Direktive Sveta 76/464/EGS z dne 4. maja 1976 o onesnaževanju zaradi odvajanja nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti ([1]) in zlasti členov 6 in 12 Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije ([2]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([3]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([4]),

ker zaradi zaščite vodnega okolja Skupnosti pred onesnaženjem z določenimi nevarnimi snovmi člen 3 Direktive 76/464/EGS uvaja sistem predhodnega dovoljenja, ki določa emisijske standarde za odvajanje snovi iz seznama I v Prilogi k Direktivi; ker člen 6 navedene direktive predvideva, da se za take emisijske standarde določijo mejne vrednosti in tudi cilji kakovosti za vodno okolje, na katero vplivajo izpusti teh snovi;

ker morajo države članice upoštevati mejne vrednosti, razen v primerih, ko lahko uporabijo cilje kakovosti;

ker bo treba na predloge Komisije Direktivo 86/280/EGS ([5]), kakor je bila spremenjena z Direktivo 88/347/EGS ([6]), spremeniti in dopolniti skladno z razvojem stanja znanstvenega znanja, ki zadeva predvsem strupenost, obstojnost in kopičenje zadevnih snovi v živih organizmih in sedimentih, ali razvojem najboljših razpoložljivih tehničnih sredstev; ker je za ta namen treba predvideti dodatke k navedeni direktivi, ki se nanašajo na ukrepe v zvezi z ostalimi nevarnimi snovmi, ter spremembe vsebine Priloge II;

ker člen 5 Direktive 86/280/EGS predvideva, da je treba v primeru določenih pomembnejših virov onesnaženja s temi snovmi, razen virov, za katere veljajo mejne vrednosti Skupnosti ali nacionalni emisijski standardi, pripraviti posebne programe za zmanjšanje onesnaženosti;

ker je primerno, da so manjši izpusti, za katera veljajo določbe člena 5 Direktive 86/280/EGS, izvzeti iz zahtev člena 3 Direktive 76/464/EGS;

ker bi morale na podlagi meril, določenih v Direktivi 76/464/EGS, za 1,2-dikloroetan, trikloroetilen, perkloroetilen in triklorobenzen veljati določbe Direktive 86/280/EGS,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga II k Direktivi 86/280/EGS se s tem spremeni, kot je določeno v Prilogi k tej direktivi.

([1]) UL L 129, 18.5.1976, str. 23.
([2]) UL C 253, 29.9.1988, str. 4.
([3]) UL C 96, 17.4.1989, str. 188.
([4]) UL C 23, 30.1.1989, str. 4.
([5]) UL L 181, 4.7.1986, str. 16.
([6]) UL L 158, 25.6.1988, str. 35.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, v 18 mesecih po notifikaciji te direktive [1]. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 27. julija 1990

Za Svet

Predsednik

E. RUBBI

[1] Ta direktiva je bila notificirana državam članicam 31. julija 1990.

PRILOGA

SPREMEMBE PRILOGE II K DIREKTIVI 86/280/EGS

1. Pod naslov se doda naslednje:

„8. V zvezi z 1,2-dikloroetanom (EDC)
9. V zvezi s trikloroetilenom (trikloroeten) (TRI)
10. V zvezi s perkloretilenom (tetrakloroeten) (PER)
11. V zvezi s triklorobenzenom (TCB)“.

2. Doda se naslednji oddelek:

VIII. **Posebne določbe v zvezi z 1,2-dikloroetanom (EDC) (št. 59)** (*)

CAS – št. 107-06-2

(*) Člen 5 Direktive 86/280/EGS velja posebej za EDC, ki se uporablja kot topilo na drugem mestu, kot se proizvaja ali predeluje in če je količina celoletnega odvajanja manjša od 30 kg/leto. Takšni manjši izpusti so lahko izvzeti iz zahtev člena 3 Direktive 76/464/EGS. Ne glede na člen 5(3) Direktive 86/280/EGS morajo države članice izvesti svoje posebne programe najkasneje do 1. januarja 1993. Do takrat morajo o njih tudi seznaniti Komisijo.

Rubrika A(59): Mejne vrednosti za emisijske standarde (1)

Vrsta industrijskega obrata (2) (3)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa (g/t) (4)	koncentracija (mg/l) (5)	
(a) proizvodnja 1,2-dikloroetana (brez predelave ali uporabe na istem mestu)	mesečna	4	2	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	dnevna	8	4	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
(b) proizvodnja, predelava ali uporaba 1,2-dikloroetana na istem mestu, razen uporabe, opredeljene pod (e) spodaj (6) (7)	mesečna	12	6	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
	dnevna	24	12	1.1.1993
		10	5	1.1.1995
(c) predelava 1,2-dikloroetana v različne snovi, razen v viniklorid (8)	mesečna	2,5	1	1.1.1993
	dnevna	5	2	1.1.1993
(d) uporaba EDC za razmaščevanje kovin (na drugem mestu, kot je opredeljeno v (b)) (9)	mesečna	—	0,1	1.1.1993
	dnevna	—	0,2	1.1.1993
(e) uporaba EDC v proizvodnji ionskih izmenjalcev (10)	mesečna	—	—	—
	dnevna	—	—	—

(1) Glede na hlapnost EDC in z namenom zagotoviti skladnost s členom 3(6) Direktive 86/280/EGS pri postopkih, v katerih se odpadne vode, ki vsebujejo EDC, krožijo ali mešajo na odprtem, morajo države članice zahtevati skladnost z mejnimi vrednostmi, ki veljajo za območje, ki je glede na tok reke višje od zadevnih obratov; države članice morajo zagotoviti, da se pri tem primerno upoštevajo vse vode, ki se lahko onesnažijo.

(2) Proizvodne zmogljivosti za prečiščeni EDC vključujejo tisti del EDC, ki se ni razcepil do vinilklorida (VC) in je namenjen recikliranju in čiščenju EDC.
Proizvodne ali predelovalne zmogljivosti so zmogljivosti, za katere pristojni organ izda dovoljenje ali, v nasprotnem primeru, najvišja letna količina, ki se proizvede ali predela v štirih letih pred izdajo dovoljenja ali pred ponovno pregledom dovoljenja. Zmogljivosti, za katere uprava izda dovoljenje, se ne smejo bistveno razlikovati od dejanske proizvodnje.

(3) Če celoletno odvajanje ne preseže 30 kg/leto, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.

(4) Te mejne vrednosti se nanašajo:

— pri področjih (a) in (b) na proizvodne zmogljivosti za prečiščeni EDC v tonah,

— pri področju (c) za proizvodne zmogljivosti za predelavo EDC v tonah.
Vendar pa za področje (b) veljajo mejne vrednosti glede na celokupne zmogljivosti predelave in uporabe, če so le-te večje od proizvodnih zmogljivosti. Če je na istem mestu več obratov, mejne vrednosti veljajo za vse obrate skupaj.

(5) Brez poseganja v določbe rubrike A(4) v Prilogi I so te mejne vrednosti koncentracije izražene glede na specifične količine odpadne vode, ki so naslednje:

(a) 2 m^3/t proizvodnih zmogljivosti za prečiščeni EDC;

(b) 2,5 m^3/t proizvodnih zmogljivosti za prečiščeni EDC;

(c) 2,5 m^3/t predelovalnih zmogljivosti za EDC.

(6) Mejne vrednosti se nanašajo tudi na vse notranje razpršene vire in/ali uporabo EDC kot topila na istem mestu kot poteka proizvodnja; to bo zagotovilo zmanjšanje odvedenega EDC za več kot 99 %.
Kombinacija najboljše razpoložljive tehnologije in eliminacija razpršenih notranjih virov omogočata zmanjšanje odvedenih količin za več kot 99,9 %.
Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju sedanjih ukrepov, bo Komisija Svetu pravočasno predstavila predloge za strožje mejne vrednosti, ki se bodo uporabljale po letu 1998.

(7) Če je država članica mnenja, da zaradi vključitve proizvodnje EDC v proizvodnjo ostalih kloriranih ogljikovodikov ni verjetno, da bo proizvodni postopek za EDC skladen s temi mejnimi vrednostmi do roka, ki je 1. januarja 1993, mora o tem seznaniti Komisijo pred 1. januarjem 1991. Program za zmanjšanje odvajanja EDC, ki bo omogočal uskladitev s temi mejnimi vrednostmi do 1. januarja 1997, se predloži Komisiji najkasneje 31. decembra 1993. Do takrat pa se od 1. januarja 1993 dalje upoštevajo naslednje mejne vrednosti:

— 40 g EDC/t proizvodnih zmogljivosti za prečiščeni EDC (mesečna in dnevna povprečja).
Mejna vrednost, izražena kot koncentracija, se določi na podlagi volumna odpadne vode, ki ga odvaja eden ali več zadevnih obratov.

(8) Zlasti je pri tem mišljena proizvodnja naslednjih snovi: etilen diamin, etilen poliamin, 1,1,1-trikloroetan, trikloroetilen in perkloroetilen.

(9) Te mejne vrednosti veljajo samo za obrate, v katerih celoletno odvajanje presega 30 kg/leto.

(10) Trenutno ni mogoče sprejeti mejnih vrednosti za to področje. Svet bo te mejne vrednosti sprejel kasneje na predlog Komisije. Do takrat države članice upoštevajo nacionalne emisijske standarde v skladu s točko 3 rubrike A v Prilogi I.

Rubrika B(59): cilji kakovosti

Okolje	Cilji kakovosti (µg/l)	Skladnost se zagotovi s
celinske površinske vode rečne vode ob izlivu v morje = somornica obalno morje z izjemo somornice teritorialne morske vode	10	1.1.1993

V skladu s tretjo alineo člena 13(1) Direktive 76/464/EGS bo Komisija primerjala rezultate spremljanja z okvirno koncentracijo 2,5 µg/l.

Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju sedanjih ukrepov, bo Komisija do leta 1998 ponovno preučila cilje kakovosti.

Rubrika C (59): referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti 1,2-dikloretana v odpadnih vodah in v vodnem okolju, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom ali plinska kromatografija po izolaciji ter ujetjem snovi z uporabo kriogensko ohlajene kapilarne pasti. Meja določljivosti je 10 µg/l za odpadne vode in 1 µg/l za vodno okolje.

2. Točnost in natančnost metode mora biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.

3. Države članice lahko določijo koncentracije EDC glede na količino AOX, EOX ali VOX, če se Komisija pred tem prepriča, da te metode dajejo enakovredne rezultate, ter dokler ni sprejeta splošna direktiva o topilih.

   Zadevne države članice določijo razmerje v koncentraciji med EDC in uporabljenim parametrom.

IX. **Posebne določbe v zvezi s trikloretilenom (trikloroeten) (TRI) (št. 121)** (*)

CAS 79.01.6

(*) Člen 5 Direktive 86/280/EGS se še posebej nanaša na TRI, ki se uporablja kot topilo za odtranjevanje maščobe ali vonjav s kemičnim čiščenjem ter za razmaščevanje kovin, če je celoletno odvajanje manjše od 30 kg/leto. Takšni majhni izpusti so lahko izvzeti iz zahtev člena 3 Direktive 76/464/EGS. Ne glede na člen 5(3) Direktive 86/280/EGS morajo države članice izvesti svoje posebne programe najkasneje do 1. januarja 1993. Do takrat morajo o njih tudi seznaniti Komisijo.

Rubrika A (121): mejne vrednosti za emisijske standarde (1)

Vrsta industrijskega obrata (2)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa (g/t) (3)	koncentracija (mg/l) (4)	
(a) proizvodnja trikloroetilena (TRI) in perkloroetilena (PER)	mesečna	10	2	1.1.1993
	dnevna	2,5	0,5	1.1.1995
		20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
(b) uporaba TRI za razmaščevanje kovin (5)	mesečna		0,1	1.1.1993
	dnevna		0,2	1.1.1993

(1) Glede na hlapnost trikloretilena in z namenom, da se zagotovi skladnost s členom 3(6) Direktive 86/280/EGS pri postopkih, v katerih odpadne vode, ki vsebujejo trikloretilen, krožijo ali se mešajo na odprtem, morajo države članice zahtevati skladnost z mejnimi vrednostmi, ki veljajo za območje, ki je glede na tok reke višje od zadevnih obratov; države članice morajo zagotoviti, da se pri tem primerno upoštevajo vse vode, ki se lahko onesnažijo.

(2) Če celoletno odvajanje ne preseže 30 kg, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.

(3) Za področje (a) se mejne vrednosti za odvajanje TRI nanašajo na skupne proizvodne zmogljivosti za TRI + PER.
Za obstoječe obrate, ki uporabljajo postopek dehidrokloriranja tetrakloroetana, so proizvodne zmogljivosti enake tretjini proizvodne zmogljivosti za TRI-PER.
Proizvodne ali predelovalne zmogljivosti so zmogljivosti, za katere pristojni organ izda dovoljenja ali, v nasprotnem primeru, najvišja letna količina, ki se proizvede ali predela v štirih letih pred izdajo dovoljenja ali pred ponovnim pregledom dovoljenja. Zmogljivosti, za katere se izda dovoljenje, se ne smejo bistveno razlikovati od dejanske proizvodnje.

(4) Brez poseganja v določbe rubrike A(4) v Prilogi I so mejne vrednosti koncentracije za TRI izražene glede na specifične količine odpadne vode, ki je za:
— področje (a), 5 m^3/t proizvodnje TRI + PER.

(5) Te mejne vrednosti veljajo samo za industrijske obrate, v katerih celoletno odvajanje preseže 30 kg/leto.

Rubrika B (121): cilji kakovosti

Okolje	Cilji kakovosti (µg/l)	Skladnost se zagotovi s
celinske površinske vode rečne vode ob izlivu v morje = somornica obalno morje z izjemo somornice teritorialne morske vode	10	1.1.1993

V skladu s tretjo alineo člena 13(1) Direktive 76/464/EGS bo Komisija primerjala rezultate spremljanja z okvirno koncentracijo 2,5 µg/l.

Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju sedanjih ukrepov, bo Komisija do leta 1998 ponovno preučila cilje kakovosti.

Rubrika C (121): referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti trikloroetilena (TRI) v odpadnih vodah in v vodnem okolju, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom.

   Meja določljivosti za TRI je 10 µg/l za odpadne vode in 0,1 µg/l za vodno okolje.

2. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.

3. Države članice lahko določijo koncentracije TRI glede na količino AOX, EOX ali VOX, če se Komisija pred tem prepriča, da te metode dajejo enakovredne rezultate, ter dokler ni sprejeta splošna direktiva o topilih.

   Zadevne države članice določijo razmerje v koncentraciji med TRI in uporabljenim parametrom.

Posebne določbe v zvezi s perkloroetilenom (tetrakloroeten) (PER) (št. 111) (*)

CAS–127–18–4

(*) Člen 5 Direktive 86/280/EGS se še posebej nanaša na PER, ki se uporablja kot topilo za odstranjevanje maščobe ali vonjav s kemičnim čiščenjem ter za razmaščevanje kovin, če je celoletno odvajanje manjše od 30 kg. Takšni majhni izpusti so lahko izvzeti iz zahtev člena 3 Direktive 76/464/EGS. Ne glede na člen 5(3) Direktive 86/280/EGS morajo države članice izvesti svoje posebne programe najkasneje do 1. januarja 1993. Do takrat morajo o njih tudi seznaniti Komisijo.

Rubrika A (111): mejne vrednosti za emisijske standarde (1)

Vrsta industrijskega obrata (2)	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa (g/t) (3)	koncentracija (mg/l) (4)	
(a) proizvodnja trikloroetilena (TRI) in perkloroetilena (PER) (postopki TRI-PER)	mesečna	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	dnevna	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
(b) proizvodnja ogljikovega tetraklorida in perkloroetilena (postopki TETRA-PER)	mesečna	10	5	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	dnevna	20	10	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
(c) uporaba PER za razmaščevanje kovin (5)	mesečna	–	0,1	1.1.1993
	dnevna	–	0,2	1.1.1993
(d) proizvodnja klorofluoroogljikovodikov (6)	mesečna	–	–	–
	dnevna	–	–	–

(1) Glede na hlapnost perkloroetilena in z namenom, da se zagotovi skladnost s členom 3(6) Direktive 86/280/EGS pri postopkih, v katerih odpadne vode, ki vsebujejo perkloretilen, krožijo ali se mešajo na odprtem, morajo države članice zahtevati skladnost z mejnimi vrednostmi, ki veljajo za območje, ki je glede na tok reke višje od zadevnih obratov; države članice morajo zagotoviti, da se pri tem primerno upoštevajo vse vode, ki se lahko onesnažijo.

(2) Če celoletno odvajanje ne preseže 30 kg/leto, se lahko uvede poenostavljen postopek spremljanja in nadzorovanja.

(3) Za področji (a) in (b) se mejne vrednosti za odvajanje PER nanašajo na skupne proizvodne zmogljivosti za TRI + PER ali pa na skupne proizvodne zmogljivosti za TETRA + PER.
Proizvodne ali predelovalne zmogljivosti so zmogljivosti, za katere pristojni organ izda dovoljenje ali, v nasprotnem primeru, najvišja letna količina, ki se proizvede ali predela v štirih letih pred izdajo dovoljenja ali pred ponovnim pregledom dovoljenja. Zmogljivosti, za katere se izda dovoljenje, se ne smejo bistveno razlikovati od dejanske proizvodnje.

(4) Brez poseganja v določbe rubrike A(4) v Prilogi I so mejne vrednosti koncentracije za PER izražene glede na specifične količine odpadne vode, ki so naslednje:
— (a), 5 m^3/t za proizvodnjo TRI + PER,
— (b), 2 m^3/t za proizvodnjo TETRA + PER.

(5) Te mejne vrednosti veljajo samo za industrijske obrate, v katerih celoletno odvajanje presega 30 kg/leto.

(6) Trenutno ni mogoče sprejeti mejnih vrednosti za to področje. Svet bo te mejne vrednosti sprejel kasneje na predlog Komisije. Do takrat države članice upoštevajo nacionalne emisijske standarde v skladu s točko 3 rubrike A v Prilogi I.

Rubrika B (111): cilji kakovosti

Okolje	Cilj kakovosti (µg/l)	Skladnost se zagotovi s
celinske površinske vode rečne vode ob izlivu v morje = somornica obalno morje z izjemo somornice teritorialne morske vode	10	1.1.1993

V skladu s tretjo alineo člena 13(1) Direktive 76/464/EGS bo Komisija primerjala rezultate spremljanja z okvirno koncentracijo 2,5 µg/l.

Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju sedanjih ukrepov, bo Komisija do leta 1998 ponovno preučila cilje kakovosti.

Rubrika C (111): referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti perkloroetilena (PER) v odpadnih vodah in v vodnem okolju, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom.

   Meja določljivosti za PER je 10 µg/l za odpadne vode in 0,1 µg/l za vodno okolje.

2. Točnost in natančnost metode mora biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.

3. Države članice lahko določijo koncentracije PER glede na količino AOX, EOX ali VOX, če se Komisija pred tem prepriča, da te metode dajejo enakovredne rezultate, in dokler ni sprejeta splošna direktiva o topilih.

   Zadevne države članice določijo razmerje v koncentraciji med PER in uporabljenim parametrom.

XI. **Posebne določbe v zvezi s triklorobenzenom** (*) (TCB) (117, 118) (**)

(*) Člen 5 Direktive 86/280/EGS se še posebej nanaša na TCB, ki se uporablja kot topilo ali pomožno sredstvo pri procesu barvanja v tekstilni industriji ali kot sestavina olj v transformatorjih, dokler ni na tem področju sprejeta posebna zakonodaja Skupnosti. Ne glede na člen 5(3) morajo države članice izvesti svoje posebne programe najkasneje do 1. januarja 1993. Do takrat morajo o njih tudi seznaniti Komisijo.

(**) TCB se lahko pojavi v enem od naslednjih treh izomerov:

— 1, 2, 3-TCB — CAS 87/61-6;

— 1, 2, 4-TCB — CAS 120-82-1 (št. 118 na seznamu EGS);

— 1, 3, 5-TCB — CAS 180-70-3.

Tehnični TCB (št. 117 na seznamu EGS) je zmes teh treh izomerov z prevladujočo vsebnostjo 1,2,4-TCB, lahko vsebuje tudi majhne količine di- in tetraklorobenzena.
V vsakem primeru te določbe veljajo za celotni TCB (vsota treh izomerov).

Rubrika A(117, 118): mejne vrednosti za emisijske standarde

Onesnaženost, ki izhaja iz odvajanja TCB in ki vpliva na koncentracije v sedimentih in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah, se ne sme posredno ali neposredno znatno povečevati s časom.

Vrsta industrijskega obrata	Vrsta povprečne vrednosti	Mejne vrednosti izražene kot		Skladnost se zagotovi s
		masa (g/t) (1)	koncentracija (mg/l) (2)	
(a) proizvodnja TCB s postopkom dehidrokloriranja HCH in/ali predelavo TCB	mesečna	25	2,5	1.1.1993
		10	1	1.1.1995
	dnevna	50	5	1.1.1993
		20	2	1.1.1995
(b) proizvodnja in/ali predelava klorobenzenov s postopkom kloriranja benzena (3)	mesečna	5	0,5	1.1.1993
		0,5	0,05	1.1.1995
	dnevna	10	1	1.1.1993
		1	0,1	1.1.1995

(1) Mejne vrednosti za odvajanje TCB (vsota treh izomerov) so izražene:

— za področje (a): glede na celotne proizvodne zmogljivosti za TCB,

— za področje (b): glede na celotne proizvodne ali predelovalne zmogljivosti za mono- in diklorobenzene.
Proizvodne ali predelovalne zmogljivosti so zmogljivosti, za katere pristojni organ izda dovoljenje ali, v nasprotnem primeru, najvišja letna količina, ki se proizvede ali predela v štirih letih pred izdajo dovoljenja ali ponovnim pregledom dovoljenja. Zmogljivosti, za katere se izda dovoljenje, se ne smejo bistveno razlikovati od dejanske proizvodnje.

(2) Brez poseganja v določbe rubrike A(4) v Prilogi I so te mejne vrednosti koncentracije izražene glede na specifične količine odpadne vode, ki so naslednje:

— področje (a): 10 m^3/t proizvedenega ali predelanega TCB,

— področje (b): 10 m^3/t proizvedenega ali predelanega mono- in diklorobenzena.

(3) Obstoječi obrati, ki do 1. januarja 1995 letno odvajajo manj kot 50 kg, morajo od navedenega datuma naprej upoštevati polovične mejne vrednosti, ki veljajo od 1. januarja 1993 dalje.

Rubrika B (117, 118): cilji kakovosti

Koncentracija TCB v sedimentih in/ali mehkužcih in rakih in/ali lupinarjih in/ali ribah se s časom ne sme znatno povečevati.

Okolje	Cilji kakovosti (µg/l)	Skladnost se zagotovi s
celinske površinske vode rečne vode ob izlivu v morje = somornica obalno morje z izjemo somornice teritorialne morske vode	0,4	1.1.1993

V skladu s tretjo alineo člena 13(1) Direktive 76/464/EGS bo Komisija primerjala rezultate spremljanja z okvirno koncentracijo 0,1 µg/l.

Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri izvajanju sedanjih ukrepov, bo Komisija do leta 1998 ponovno preučila cilje kakovosti.

Rubrika C (117, 118): referenčna merilna metoda

1. Referenčna merilna metoda, ki se uporablja za določanje prisotnosti triklorobenzena (TCB) v odpadnih vodah in v vodnem okolju, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po ekstrakciji s primernim topilom. Meja določljivosti za posamezen izomer je 1 µg/l za odpadne vode in 10 ng/l za vodno okolje.

2. Referenčna metoda, ki se uporablja za določanje TCB v sedimentih in organizmih, je plinska kromatografija z detektorjem na zajetje elektronov po primerni pripravi vzorcev. Meja določljivosti za posamezen izomer je 1 µg/kg suhe snovi.

3. Države članice lahko določijo koncentracije TCB glede na količino AOX ali EOX, če se Komisija pred tem prepriča, da te metode dajejo enakovredne rezultate, ter dokler ni sprejeta splošna direktiva o topilih.

   Zadevne države članice določijo razmerje v koncentraciji med TCB in uporabljenim parametrom.

4. Točnost in natančnost metode morata biti ± 50 % pri koncentraciji, ki je enaka dvojni vrednosti meje določljivosti.“